

setmanari d'informació general i cultural

Any XXII
Número 1.015
8 gener 2016
1'70 euros

la veu de Benicarló

Nadal, pau i tranquil·litat

Benicarló va acollir una sèrie d'accions solidàries relacionades amb aquestes dates.

BENICARLÓ ELIMINA UN FUTUR VIAL DEL SEU PLANEJAMENT

1015

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

La carta als Reis

Bé, tornem a començar un nou any tancant-ne un que ha estat, sense cap mena de dubte, el del canvi a les institucions, tant municipal com autonòmic. El corró popular dels últims anys semblava havia adormit les expectatives d'una població que, amb la crisi econòmica i la por al futur de crisi, pareixia no tenir clar cap on anava. Certament, la cosa ha canviat i molts esperem que aquests canvis institucionals es traduïsquen en un major benestar per tothom.

És evident que, a títol local, la capacitat de moviment del nou govern municipal ha estat limitada però això no lleva que han de fer front als reptes d'un futur millor per a tota la població de Benicarló. L'impàs que ha estat el canvi de govern, la seua adaptació al fet de governar amb un pressupost que no era seu, òbviament, ha pogut minvar la

seua actuació fins a tancar el cicle anual del 2015. Ara, amb el nou any que comença, i amb el pressupost propi, el repte ja és completament seu i ja no hi poden haver excuses.

S'han acabat les festes nadalenques i, arribats Reis, esperem que també hagen fet, com mana la tradició, la carta als Reis corresponent perquè es redrexe el rumb del vaixell benicarlando que ens ha de portar a tots a bon port. Òbviament, la carta, es pot quedar només en tot un seguit de bones intencions o pot ser també una ferramenta de futur. D'aquest equip dependrà que això siga una cosa o una altra. Les bones intencions se'ls hi suposen però el que calen, ara, són accions. Només de bones intencions no pot viure la gent, cal baixar a la terra, embrutar-se, i defensar allò que és de tots.

L'aposta per gestionar, CORRECTAMENT, amb majúscules, allò que és públic, i protegir-lo de certs depredadors privats hauria de ser, al menys des del nostre punt de vista, una prioritat ineludible. Cada vegada s'està tornant a demostrar més que allò que és públic, allò que hem pagat entre tots, portat amb responsabilitat, i respectat per tots (que siga públic no vol dir que cadascú puga fer amb ell el que li dona la gana), dona uns fruits superiors a qualsevol gestió privada.

Desitgem, i esperem, que la carta als Reis que suposa tenir un pressupost propi no defraude les expectatives que els benicarlandos hem dipositat en aquesta nova etapa de govern que, ara sí, és completament seua.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: a tots els xiquets i xiquetes y pares i mares, que mantenen la nostra tradició dels regals amb l'arribada dels Reis Mags d'Orient. No tenim res contra les altres, suposades, tradicions foranies... però ens quedem amb la nostra. Gràcies per mantindre-la!

Panissola: A la gent que no té cura de l'ús dels contenidors de la brossa. Si ja de per si no hi ha contenidor que cada dia es trobe amb un fotimer de bosses fora, la nit de Reis la cosa es dispara. Una mica de consciència cívica per favor. Benicarló és de tots i entre tots l'hem de mantenir net.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Xavi Burriel presenta:
LA VEU DE BENICARLÓ
20 anys en 100 còmics
1995 - 2015

LA VEU COMICS GROUP

ACÒBIM GELS ADIFERES CADUFEROS!!

AMB MOLTES PERSONATGES PARLANTRES!!

PERU EMOCIO I SENSE CENSURA

ACÒBIM UN TERRA A MURADOC!!

UN LLIBRE IMPRESCINDIBLE PER A CADUFEROS I FORASTERS!!!

JA A LA VENDA EN LA LLIBRERÍA "GRÈVOL"!!!

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ":
twitter: @Elstafaners
mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

La calamanda

b benicarló al día
diario digital de benicarló

Nadal, pau i tranquil·litat

textREDACCIÓ

LA CAVALCADA DE REIS, MÉS BENICARLANDA QUE MAI

Una gran festa infantil va servir d'avantsala per a caldejar l'ambient. La cantant Pelina va ser encarregada de temperar els ànims dels xiquets de Benicarló gràcies a l'espectacle que va oferir als voltants del Port de la ciutat. Allí es van concentrar els més menuts a l'espera de rebre als Mags d'Orient, que van arribar amb barca a la ciutat. La multitudinària benvinguda va estar encapçalada per l'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, la Reina de les Festes, Maricint Queixal, regidors i Dames de la Cort d'Honor. A ritme dels vitols que els menuts proferien, les Seues Majestats es van acomodar a les carrosses que la Comissió de Festes havia preparat per a l'ocasió. Obrint la comitiva, els gegants i cabuts de la ciutat acompanyats de la Colla de Dolçainers de Benicarló. La festiva cavalcada va estar integrada únicament en aquesta edició per entitats locals. Així, el Madison i el club de patinatge van oferir les seues coreografies per a acompanyar els Reis, als quals precedia un majestuós seguici.

Tancant la desfilada, l'associació L'Estel del Collet, que aquest any va pujar als sants de Benicarló que apareixen a la nadalenca representació en una carrossa. També es van sumar al seguici les Feres que representen personatges fantàstics del municipi. I com a colofó, la Reina de les Festes i les Dames amb la seua cort d'honor. Durant la desfilada es van llançar més de vuit-cents quilos de caramels, tots sense gluten. A l'arribada a l'ajuntament de Benicarló, els Reis Mags van ser rebuts pel Betlem Vivent que escenificaven els actors que encarnen a Sant Josep i la Mare de Déu a l'Estel del Collet. Un espectacle de llum i so precedia l'aparició dels Mags en la balconada consistorial, des d'on es van dirigir a menuts i majors. A l'endemà, les seues Majestats van romandre a Benicarló, ja que feren lliurament personalment de regals als nens de la ciutat en el Magatzem de la Mar.

NADAL SOLIDARI

Benicarló va acollir una sèrie d'accions solidàries relacionades amb aquestes dates. En una d'elles, la iniciativa partia de la Junta Local Fallera, que donava a la protectora d'animals SOSCAN 300 quilos de pinso. Happy i

Golfo, en representació de tots els animals de la protectora, arplegaven de mans de les Falleres Majors de Benicarló, Rosa Rillo i Noa Pegueroles, els sacs d'aliment. SOSCAN Benicarló va agrair a l'organització fallera el lliurament i va recalcar que necessiten més ajuda de tot tipus, com voluntaris o adopció. Fede Guimerà, President de la Junta, va destacar la gran tasca de SOSCAN, pels seus recursos molt reduïts i va recordar la necessitat d'ajudar els animals. Des de l'Àrea de Benestar Social, es programava el dia 19 de desembre la III Mini recollida Solidària, a càrrec de la Penya PQSÍ, a través de la qual s'arplegaren productes de primera necessitat per als més menuts i una jornada de Jocs Sense Gènere per al dia 29 a càrrec de la Taula Participativa d'Igualtat de Gènere i l'Associació Pere de Thous.

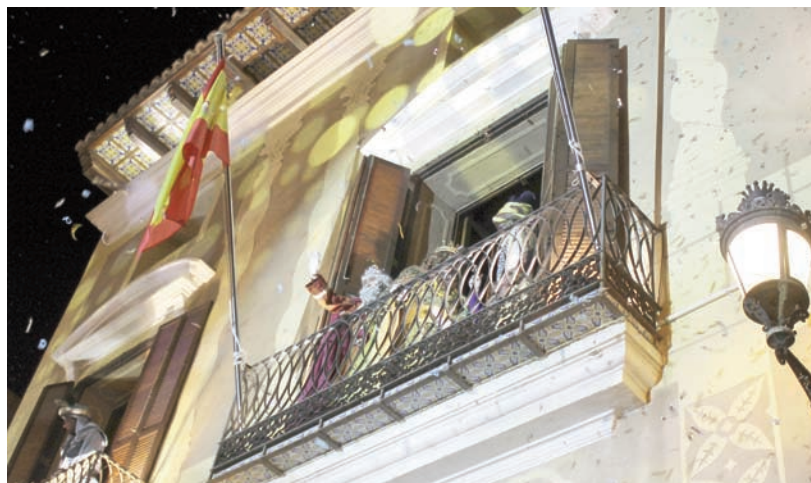
*ve de la pàgina anterior***CULTURA NADALENCA**

La Regidoria de Cultura continuava apostant pel cicle de Teatre Familiar, que enguany complia 16 anys amb més de 80 espectacles programats durant este temps. Un dels grans atractius d'aquest cicle era la representació de l'espectacle Da Capo, de la companyia Vol Ras, que es retira després de 35 anys en els escenaris convertida en un referent del teatre gestual i amb més d'un milió d'espectadors de tot el món que han vist els seus espectacles. Els muntatges per als més menuts (de 0 a 5 anys) tenien lloc al Mucbe, també amb gran acollida de públic.

CAP D'ANY

A les dotze del migdia del 31 de desembre, als peus del campanar i amb crispetes de panís en lloc dels tradicionals raïms. L'ajuntament de Benicarló, a través de la regidoria de Festes, decidia enguany avançar l'horari del raïms per a adaptar-lo al dels més menuts. L'espectacle infantil «Les dotze van tocant» arrancava a les deu del matí amb la realització de tallers infantils en els quals es van confeccionar collarets festius i es maquillava amb acolorides pintures als xiquets. Un xicotet escenari servia per a desenvolupar coreografies que animaven l'espera del compte enrere, que es va realitzar davant l'atenta mirada dels xiquets. I una a una, les crispetes marcaven el peculiar pas d'any dels més menuts.

Ja a la tarda, corredors de totes les edats participaven de la XXXVI Sant Silvestre, la més antiga de la Comunitat Valenciana. Un circuit de poc més de dos quilòmetres que es completava en poc més de sis minuts per als primers classificats. L'elevat nombre de participants, més de sis-cents, va obligar a l'organització a retardar el punt d'eixida, per motius de seguretat, al pas per a vianants situat entre el

carrer del Carmen i el carrer d'Alcalà. A més del preu d'inscripció, simbòlic, la prova va tenir el seu matís solidari, atés que abans de prendre l'eixida es podien lliurar aliments no peribles als membres de Creu Roja Benicarló.

HORARI COMERCIAL AMPLIAT

L'Ajuntament de Benicarló va autoritzar l'ampliació de l'horari general establert per a establiments d'oci (pubs, bars, cafeteries i restaurants) durant jornades especials com per exemple les dates nadalenques. La Nit de Nadal i la Nit de Reis es tancava 60 minuts més tard i per a Nit de cap d'any s'allargava la jornada 90 minuts més. D'acord amb l'ordre de la Generalitat que regula els horaris d'espectacles públics, activitats recreatives i establiments públics, la Regidoria de Turisme de l'Ajuntament de Benicarló va considerar convenient ampliar l'horari establert per a establiments d'oci (pubs, bars, cafeteries i restaurants) per a adaptar-se a la demanda de part de la població més jove de Benicarló i comarca. La regidor de Turisme del municipi, Rosana Marzá, va justificar la decisió presa en el fet que «Benicarló té una important oferta turística i d'oci i hem d'adaptar-nos a les demandes de la gent sempre que, com és el cas, tinguem una normativa que ens ho permeta».

BREUS

text NAT LIA SANZ

INCREMENT DE NAIXEMENTS A L'HOSPITAL

Segons les dades de la xarxa sanitària pública valenciana, de gener a novembre de 2015 van nàixer a la Comunitat un total de 29.747 nadons, dels quals 543 ho van fer en l'Hospital Comarcal de Vinaròs. A nivell provincial, és en l'àrea de València on registra un major nombre de naixements en hospitals públics: 13.937, enfront dels 12.293 de la província d'Alacant i 3.517 en la de Castellón. Aquest nombre mostra que hi ha hagut una disminució del 1,18% de naixements en aquest tipus de centres pel que fa a 2014, quan es van comptabilitzar 30.103 xiquets en total. D'aquests, 3.679 es van produir a Castelló, 13.962 a València i 12.462 en l'àrea d'Alacant.

ROBATORI DE TABAC

La Guàrdia Civil ha detingut a un varó i una dona, veïns d'Alcalà de Xivert, com presumptes autors d'un delictes de robatori amb força. L'actuació es va iniciar arran d'una denúncia presentada en la caserna de la Guàrdia Civil de Benicarló, on l'amo d'un estanc informava que una màquina expendedora de la seua propietat, instal·lada en un bar de la localitat, havia estat forçada i de la mateixa havia estat sostreta la recaptació en metàl·lic així com el tabac. Arran d'açò, els guàrdies civils van iniciar una investigació, descobrint que els amos del bar on estava instal·lada la màquina de tabac, havien cessat recentment l'activitat del seu negoci sense previ avís. Presumptament van aprofitar la situació per a forçar la màquina expendedora de tabac, i sostroure els paquets i els diners en efectiu. Per tot això, es va procedir a la detenció de dues persones, un varó i una dona, de 28 i 26 anys d'edat respectivament, com presumptes autors d'un delictes de robatori amb força. Els ara detinguts van sostroure més de 2200 paquets de tabac, que posteriorment van tractar de revendre en la localitat d'Alcalà de Xivert, així com 600 euros en monedes de divers valor. Els detinguts juntament amb les diligències instruïdes van ser lliurades en el Jutjat d'Instrucció número tres de Vinaròs. L'actuació ha estat realitzada per efectius de la Guàrdia Civil de Benicarló.

MOR TEUDO SANGÜESA

text NAT LIA SANZ

Teudo Sangüesa Esteban, catedràtic de Filosofia i coordinador de la Universidad Nacional d'Educació a Distància (UNED) a Benicarló, moria la vesprada de l'1 de gener als 68 anys d'edat. El propi president de la Generalitat Valenciana, Ximo Puig, lamentava públicament la notícia, a través d'un tuit en el qual assegura que, a més d'un mestre, Sangüesa era considerat un amic. El ple de Morella, aprovava la concessió de la Creu de Santa Llúcia, la màxima distinció de la localitat, a títol pòstum per a Teudo Sangüesa, que s'entregarà més endavant en un acte homenatge.

DANYS DE DOS MILIONS D'EUROS EN EL CAMP BENICARLANDO

Benicarló ha sol·licitat a la Generalitat Valenciana la reducció de mòduls per als productors d'hortalisses i cítrics de la ciutat. L'acord plenari es va aprovar per a intentar pal·liar en part els danys provocats pel temporal de vent que va patir la major zona productora de la DO Carxofa de Benicarló entre el 21 al 27 de novembre. Segons les dades facilitades des del consistori, només entre els associats a la cooperativa agrícola es calcula que hi ha 355.000 quilos d'hortalisses afectades pel temporal, encara que en realitat la producció danyada podria ser el doble. En total, i traduït a euros, només el sector de la carxofa podria arribar a el milió d'euros de pèrdues econòmiques. La nova varietat que s'està introduint en els cultius, la de llavor, arriba a els 102.000 quilos afectats, el 85% de la producció i que suposen un total de 153.000 euros de pèrdues. A més, cal sumar que aquesta nova varietat una vegada danyada no rebrota, pel que cal substituir les plantes per altres noves. En el cas de la varietat Blanca de Tudela les pèrdues dels socis de la cooperativa arriben a els 350.000 euros.

La situació en el sector s'agreuja en aquesta campanya a causa de les altes temperatures que s'estan registrant i que impedeixen el correcte desenvolupament del fruit per a arribar a la qualitat que d'ell es requereix. En el sector dels cítrics, els danys provocats pel vent sumen també més d'un milió d'euros. El 20% de les taronges i el 15% de la clementina van resultar afectades. En total, 1.912.350 quilos de mandarines llançades a perdre i 3.578.000 quilos de taronges.

L'EMBOLICÀ OBRI LA PORTA DE LA FESTA DE SANT ANTONI

text i fotos NAT LIA SANZ

Centenars de mans voluntàries van embolicar les 130.000 coques que els majorals de la Festa de Sant Antoni repartiran durant els actes centrals de l'esdeveniment.

Els dolços, representatius de la festa a Benicarló, van ser elaborats pels propis organitzadors de la festa el passat cap de setmana. Ara, tocava embolicar-los en el típic paper de seda blanc que li confereix el toc distintiu benicarlando. Per a això, és tradició que la confraria organitzadora convoque als veïns en l'acte de l'embolicà. La cita era a les tres i mitja en el Magatzem de la Mar. Els majorals van disposar llargues taules embolicades en plàstic amb els seus corresponents bancs, on es van acomodar els voluntaris. Les ganes de treballar per una festa que té el reconeixement d'Interès Turístic Provincial feien possible que en poc més de dues hores, el treball quedara llest. Van ajudar, sens dubte, la mistela i l'àgape que els majorals i la Dama de la Confraria, Sara Carbó, van servir per a reposar forces entre els participants. Entre els participants es

trobava la parella homenatjada en aquesta edició, José Manuel Lluch Giner i Rosa Mª Sorlí Pellicer.

Les coques, després de beneïdes, es repartiran entre veïns i visitants en les cavalcades dels dies 16 i 17 de gener, durant la celebració de la festa, declarada d'Interès Turístic Provincial de la Comunitat Valenciana.

EL SETRILL MARXA CAP EL PENYAGOLOSA

text i fotos SETRILL

Entre novembre i desembre la Peña Setrill ha organitzat les dues etapes que li restaven per a completar la trilogia des de Benicarló al Penyagolosa.

Després de la 1ª etapa entre Benicarló i les Coves, calia continuar amb una 2ª fins Les Coves i en una tercera etapa, des de Les Coves fins al massís del Penyagolosa. Amb un bon temps, estrany en aquesta època, una vintena de valents van voler marcar una nova fita dins les marxes que organitza l'associació, amb la col·laboració del CE Xiruca. Durant els 30-35 km de cada etapa, tot va anar sobre peus, millor que sobre rodes, i van arribar, al punt i final, cansants però contents i satisfets i amb ganes d'emprendre una nova edició que de ben segur contarà noves anècdotes i noves vivències amb la natura i l'esport. Enhorabona als caminants i a l'organització.

BENICARLÓ ES PREPARA PER A RETRE HOMENATGE A LA CARXOFA

text NAT LIA SANZ

Compte arrere a Benicarló per a la celebració de la Festa de la Carxofa, que es desenvoluparà entre el 15 de gener al 6 de març. Aquest mes i coincidint amb la celebració de la festivitat de Sant Antoni Abad, quaranta-un bars i cafeteries de la ciutat participaran en les novenes Jornades del Pinxo de la Carxofa. Cadascun dels establiments presentarà una tapa al concurs que se servirà en les barres fins al dia 31 de gener. Pel mòdic preu de dos euros, els comensals podran gaudir de la creativitat dels restauradores locals, que cada any sumen nous participants. Entre la carta que s'ha presentat per a enguany, apareixen noms tan suggeridors com «La carxofa viatgera», «The Queen», «Trencacaps», «La Bocarxofa», «De l'horta, passant per la mar», «The miracle of Joe Carxofe», «Tango d'Aiguadoliva», o «Xurrimango, del campanar al carxofar». Molts d'ells fan referència a successos locals esdevinguts durant l'últim any a Benicarló.

El divendres 29 de gener se celebrarà un dels actes més esperats de la festa, el Sopar de Gal·la en el qual es farà lliurament de la Carxofa d'or, el màxim guardó de la festa. En aquesta ocasió, la premiada serà María Teresa Traver, l'exregidora d'Agricultura que fa 23 anys va idear i va impulsar aquesta festa. Un altre dels actes esperats en aquesta festa benicarlanda és 'la Torrà Popular' que es realitzarà el 30 de gener en la Plaça de

la Constitució. Està previst que més de dos mil quilos d'aquesta hortalissa es torren a la brasa en un multitudinari acte al que acudeixen adeptes a l'hortalissa procedents de tota Espanya. Els actes centrals de la Festa de la Carxofa es tancaran el diumenge 31 de gener amb la Demostració Gastronòmica de la Carxofa de Benicarló, que tindrà lloc a partir de les 12:00 hores en la Plaça de la Constitució. Els restaurants de la ciutat no faltaran a aquesta gran cita, en la qual la reina del camp benicarlando es vesteix de gala amb els seus millors sabors per a oferir excel·lents bufets a l'aire lliure.

L'acte serveix per a inaugurar les Jornades Gastronòmiques de la Carxofa de Benicarló, unes jornades que celebren la seua vintè primera edició i que es desenvoluparan del 31 de gener al 6 de març en restaurants

del municipi. De moment, l'únic que ha fet públic el menú que oferirà és el prestigiós cuiner Raúl Resino i el seu equip, que oferirà un menú gastronòmic de 11 plats degustació. Aquest menú fa una gran picada d'ullet a la cuina tradicional de la província de Castelló i marinera, actualitzant antigues receptes. Així, destaquen les Galeres en la Mar Chica Benicarlanda amb carxofes l'antiga manera, Ou perfecte amb suquet de carxofes en marinera de miso i polp a la brasa o Juliola amb carxofes en all i pebre blanc d'antics pescadors "Peniscolans".

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Mudances escolars (1)

Ja tornem a estar ací i... Recollons! Quina mandra tornar a la dura faena de traure els colors al personal després d'aquests dies de festa en què deuen haver estat tan tranquils. Bé, de festa, de festa tampoc... que nosaltres les hem fetes a mitges atès el nostre compromís amb la ciutadania i amb els amos del pamflet. A vore, què us penseu, que sense nosaltres *La Veu* sortiria cada setmana? Al llarg dels anys ja ha quedat ben clar que si nosaltres no toquem de peus a terra, per a aquesta gent de la redacció tot són flors i violes i conillets que no caguen. Ja us va adonar que a mitjans de l'any vençut la nostra secció s'ha desplaçat a les planes central. O valem o un cop fets els vint anys ens anem a convertir definitivament en setmanari d'humor i maledicència en general. Però vinga, anem-hi. Com havíem dit, els tafaners hem seguit durant els Nadals, mentre la resta de la redacció estava de vacances, el cas del trasllat del nou CEIP Angel Esteban. I va ser un cas curiós, sí... molt curiós. A saber, la cosa és que es va decidir (un o altre ho devia decidir) que el susdit trasllat s'havia de fer, sí o sí, el dia 23, primer de vacances escolars. Tenim entès, i nosaltres d'això de saber... que hi va haver mestres que es van negar a utilitzar dies de vacances per fer de colla de mudances. Osti, que també tenen dret, no? Però no. Però qui n'estava al davant es va encaparrar,

es veu, que no hi havia alternativa: havia de ser aquell dia. I com era normal, tenint en compte els dies que eren, i com era necessària i imprescindible la presència de la brigadilla d'obres de l'Il·lustríssim, des de l'ídem se'ls va advertir que la colla encarregada d'aquests daltabaixos tenia altres feines programades per al dia 23: la d'acabar de desmuntar els col·legis electorals i algunes altres coses més del Nadal. Però en fi, vist que la que manava (sí, ara en femení), no baixava del burro, quedaren per al dia de marres a les deu del matí ja que abans no podien. Acabem la primera part.

Mudances escolars (i 2)

Ara comencem la segona part. I allà va que trona, la cosa, que ja no havia començat amb bon peu, va continuar... amb el peu canviat. Resulta que els de la brigadilla van arribar vint minutets tard i allí estava la directora, ara ja oficialment parlant, esperant per dir-los de tot. No podem reproduir les paraules, és cert, i per això ens permetem la llicència que tot bon benicarlando sabrà entendre darrere l'expressió «de tot». Tot eren presses! Vuit anys amb els xiquets en barracons i

l'alcalde Marcelino era el millor del món. Era el que més treballava per l'escola i el que els trauria d'allí i, clar, aquesta gent que manen ara li volien endarrerir l'entrada. Vuit anys en què no passava res i que no es queixava quan passaven els dies i els xiquets no podien entrar a les aules quan s'inundaven. Vuit anys en els que sembla que tampoc no ocorria res si els xiquets no tenien un pati en condicions per fer gimnàstica, jugar a la corda, al futbol o al que els hi vingués en gana. Però mentrestant com que la Barbaritat Valencina d'abans, la Cans i companyia, no pagava, l'obra es paralizava. I no passava res! I l'alcalde de llavors, el gran, què feia per l'escola? No parlava. I ara, vuit anys després, resulta, que per vint minuts munten un pollastre que ja es poden riure els de les granges. El canyaret a la premsa va ser dels que feia vergonya... aliena. I per acabar-ho d'adobar, a l'hora dels agraïments, no se li va oblidar dir que la brigada havia fet un munt d'hores extres per la vesprada-nit perquè el trasllat es completara en un sol dia? I que va fer anar a pares i mares amb els seus vehicles per a carregar perquè volia fer el trasllat només en un dia. Està clar que en

ve de la p gina anterior

els plans de l'escola no podia entrar, com es va fer per exemple amb el Ródenas, en diversos dies, a poc a poc, ben organitzat i tirant mà de la brigada d'obres en les seues hores de treball. Doncs no, sembla que s'havia de fer tot el dia 23, perquè sí. Clar, com els de la brigada no parlen, al dia següent, en alguns mitjans els titulars foren "descontento entre la comunidad educativa del Esteban con el Ayuntamiento", i coses per aquest estil. Està clar que tot depèn del color amb que es mira. O de qui mana!

Sempre igual

Va, canviem d'històries, que amb tant de trasllat estem una mica desballestats i més que cansats. Mireu la imatge que ens ha enviat un dels nostres seguidors i que ha estat una constant durant aquestes festes, encara que en realitat és ja una tradició associada ja a qualsevol celebració social. Mireu que n'arriben alguns a ser de porcs. Tan poc que costa pegar-li al pedal que tenen els contenidors de la brossa per alçar la tapa automàticament i posar-ho tot dins! Doncs no, senyor. Com més fàcil és... pitjor. N'hi ha alguns que deixen la via pública com un femer, no sabem si perquè a ca seua es comporten igual. Perdre temps i balafiar recursos públics en deixar net el que uns quants porcales i incívics fan no ens pareix bé. La sort és que més d'una vegada el personal de la neteja, quan ho veu, ho llança dins del contenidor. De vegades passa que els contenidors no donen l'abast, però massa sovint és al contrari i, mentre estan buits per dins, per fora els rebleix la brossa! Com sempre, no sabem per què aprovem ordenances que regulen res si després no les apliquem. Segur que si a algun d'aquests energúmens li caiguera una bona multa, la següent vegada s'ho pensaria molt on deixava la bossa de la brossa. I és que si no

ens toquen la butxaca, ací no deprèn ningú.

Por el camino verde

I si són ben porcs són descurats i incívics els que deixen la brossa fora dels contenidors, igual podríem catalogar el comportament dels qui tenen la faena de vetlar perquè açò no ocorrega. I no estem parlant precisament del cas dels contenidors de dalt, estem parlant, com podreu imaginar en veure la imatge, de les autoritats que han de fer que els nostres caminets també estiguen una mica endreçats. I si no, mireu en quin herbassar s'ha convertit el camí que va arran de la Mar Xica. Algú se n'encarrega de fer el manteniment d'aquestes coses, no? I, si algú ho ha de fer, un altre ho hauria de controlar, no? Doncs, per la imatge més bé pareixeria tot el contrari. Tots deuen mirar cap un

altre lloc quan passen per allí... si passen. Malament anem d'aquesta manera, senyors governants! Així doncs, o esbardissen el camí o posen una ermita allà a Surrac.

La nit de Reis

Per acabar ens volem aturar un moment en la desfilada (o cavalcada, parada, processó... que la gent no s'aclareix!) de la nit de Reis. I serà per dir que, xapó, sí que ens va agradar així en general... Ara vindran tres detalls que, en la nostra opinió, caldria millorar en el futur. El primer, el volum de la música. És excessiu. Queda clar que el treball de la gent de Madison és meritori però no pot ser que el que ells ballen siga la banda sonora de tot el seguici. Diguem-ho clar, queda bast, barroer... Compte, el volum de la música, no el ball! El segon, la selecció musical. D'acord que les

ve de la p gina anterior

campanetes dels *chritsmas songs* americans fan molt d'ambient però en tot el camí no es va sentir una sola peça en valencià! Que no coneixen el cançoner de Dani Miquel, *Per Nadal un pas de parda!*? Per dir-ne un de recent. Ara mateix emboliquem un paquetet i l'enviem a la comissió de festes, que es veu que no estan al cas. I tercer, en la mateixa línia, home, si després al balcó de l'Ajuntament han de passar per forasters, què més dóna si els retolem en valencià el nom al cartellet que porta el patge... És tan fàcil com escriure Melchior, en comptes de Melchor, i ja està. Ara els encerts, que no en són pocs: el canvi de caramels per gominoles, molt menys contundents quan impacten a la cara dels esforçats pares i mares que aguanten la bossa de les llepolies; la incorporació de la carrossa de l'Estel del Collet amb els panteó benicarlando i les feres de l'Estel; el parlament de l'alcaldeessa; el rei negre, que se'ns va fer curt i haguera pogut usar una mica més la llengua àrab (si la sabia) com a gentilesa als nombrosos mocadors de cap que omplien la plaça... I per tancar, les punxes: no vam veure com cada any entre els dolçainers la cara del mestre Ximo Albiol i és obligat preguntar-nos si es deu haver jubilat.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

També és l'últim exemplar de l'any dos mil quinze. Per això aquest és el primer número del dos mil setze. Van passant els anys i aquesta publicació segueix aguantant. Fins i tot s'ha permès el luxe d'editar un llibre amb un centenar dels còmics que el gran Xavi Burriel ens ofereix cada quinze dies a aquestes modestes però intenses pàgines. No haurà estat fàcil la tria, perquè n'hi ha molt i molt bons, però s'havia de fer i s'ha fet. Lo llibre és fantàstic, ben editat, ben estructurat i molt fàcil de llegir. A més a més, com diu l'editorialista, això és un llibre d'història. De la història del nostre poble dels darrers vint anys i en cent còmics. Per la part que em toca, com a lector, els he d'agrair aquesta iniciativa i, sobretot, el fet de que haja arribat a bon port i que el llibre siga una realitat a l'abast de tothom.

Ara, com que és el primer número de l'any i no tinc ganes d'entrar en polèmiques ni de barallar-me amb ningú, només faré esment a coses bones, notícies amables i allò que ens fa feliços. Com per exemple, una representació nadalenca dels xiquets de cinc anys del Col·legi Marquès de Benicarló, amb profusió de fotos. També ens trobem que -per fi- aquell col·legi que primer es va anomenar "número quatre" i actualment Àngel Esteban, estarà en ple funcionament el dia onze de gener a les seues definitives instal·lacions. S'han acabat els barracots i els patis al mig del carrer. Col·legi nou. Sense discussions i amb les cares de pares i mestres plenes d'alegria per l'excel·lent regal que els reis els han portat aquest any.

Eleccions generals al nostre poble. Tot i els quasi dos mil cinc cents vots que ha perdut respecte a les anteriors eleccions generals, el partit encapçalat per senyor Mariano Rajoy ha estat el més votat al nostre poble, o siga que podríem dir que ha guanyat les eleccions. Victòria pírrica? Segurament que no perquè han tret la seua parella de diputats per tal d'intentar continuar amb les seues polítiques dirigides des d'Alemanya per la senyora Merkel. Espectacular ascens de Compromís-Podem. Vol dir alguna cosa això? No ho sé. No soc analista polític ni electoral ni ho vull ser. Els que s'han posat a l'all s'han d'aclarir i governar per a tots.

Un veí ha reclamat que s'urbanitze un petit tram de carrer València que es pot afirmar amb tota rotunditat que és una autèntica vergonya. La vergonya augmenta quan podem constatar que el projecte es redacta al dos mil deu. Però la més grossa és que l'interventor municipal diu que a l'any dos

mil catorze no hi ha diners pressupostats per a la seua execució. Fantàstic. Però no s'acaba ací la cosa. Es veu que els tràmits van començar l'any dos mil cinc. Ara jo em pregunto si per asfaltar o condicionar aquest petit tram de carrer perdem més de deu anys, podríem considerar la burocràcia com un dels principals problemes del funcionament de l'administració? Qui té més culpa, els polítics o els funcionaris? O potser la maquinària de l'estat amb les seues lleis, reglaments i altres disposicions?

Un segon crematori al nostre poble? Tenint en compte que ja n'hi ha un de començat, potser hauríem estat el centre de la indústria crematòria comarcal. De moment l'ajuntament ho ha rebutjat mentre que l'altre es veu que tira endavant i que les obres marxen a bon ritme. Reconec que els arguments esgrimits per l'empresa sol·licitant són contundents i difícilment rebutjables. Una altra cosa és modificar la qualificació d'una terrenys, tema que desconec al tractar-se d'urbanisme i que no entenc.

Un curs per a cuidadors de persones dependents és realment interessant i una molt bona iniciativa per part de la regidoria de Benestar Social, així com fomentar la participació ciutadana per la regidoria del mateix nom.

Per acabar. Què difícil és de pronunciar el patrocinador de l'equip de futbol sala de Peníscola!

Estimada vida imprevisible

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

**Alice Munro, *Estimada vida*
Barcelona, Club Editor, 2013
Traducció de Dolors Udina**

L'escriptora canadenca Alice Munro va guanyar el 2013 el premi Nobel de literatura per una carrera dedicada especialment a la narrativa curta. A *Estimada vida* s'hi recullen deu contes, més quatre narracions autobiogràfiques que tanquen el volum, i el conjunt és una bona mostra de l'estil d'aquesta autora sensible i esplèndida.

Es tracta de narracions amb quelcom de fascinant, gairebé diria hipnòtic, en les quals els personatges no fan, aparentment, res d'extraordinari, res que merezca el privilegi de la ficció literària. L'estil contribueix a aquesta falsa sensació d'inanitat: un estil natural, senzill, sense escarafalls. Senzill com només saben fer-lo els grandíssims escriptors. Ja que, malgrat aquesta fingida simplicitat, cada conte és tot un món en el qual el lector s'hi troba immers, sense adonar-se'n, davant l'abisme de la consciència dels personatges, que curiosament només ens és suggerida.

Els protagonistes de les històries de Munro fan, de sobte, alguna acció imprevista: una dona que viatja amb la filla petita s'embolica amb un anònim passatger en el tren ("Arribar al Japó"); una xiqueta no avisa els pares que la seua germana s'està ofegant ("Grava"); un home salta del tren amb el qual tornava a casa de la guerra i arriba a una casa desconeguda on s'estarà molts anys ("Tren"); un altre protagonista ven la casa de manera inopinada ("Orgull"). En realitat, es tracta de penetrants retrats psicològics, que posen al descobert les motivacions irracionals i inexplicables dels actes humans.

"La vida és totalment imprevisible", diu en un moment un dels personatges de la narració titulada "Dolly". Efectivament, però l'autora ens ho transmet d'una manera

absolutament natural, amb una minuciosa impassibilitat, com si no passés res d'extraordinari. La sensació que el lector té en acabar de llegir cadascun d'aquests contes és que la vida és, certament, ben estranya a voltes, però tanmateix "estimada", preciosa amb les seues contradiccions. El punt de vista de Munro és el d'una observadora atònita i alhora profundament comprensiva.

Realment, un estil peculiar que embolcalla, el d'Alice Munro, i una atenció i compassió cap a la vida i els seus actors que li han valgut la comparació amb Txékhov. Absolutament recomanable.

Balanç incert

Fronteres

text JOAN HERAS

Les darreres dates d'un calendari que s'escota inexorablement o les primeres que estrenen el primer full d'un calendari que encara fa olor de tinta són l'escenari propici per a fer balanç. Per sota dels bons propòsits i desitjos de Cap d'any, aquests dies conviden a posar a la balança projectes i realitats, plaers i dolors, tranquil·litats o sotragades, certeses i incerteses. I això ho podem fer des d'una perspectiva íntima, personal, familiar o des d'una perspectiva més social i col·lectiva.

Des d'un punt de vista més particular només puc dir que cadascú ja tenim prou feina per intentar harmonitzar i fer quadrar els comptes del nostre balanç íntim de certeses i d'incerteses que ens defineixen. Ara només voldria comentar alguns elements que defineixen el balanç general, col·lectiu, d'aquest 2015 que se'ns esmuny. A la columna de les certeses hi hem d'escriure, necessàriament, la tragèdia en totes les seves cares: la guerra de Síria i totes les guerres que bateguen plenes de mort arreu del món, la força d'un mar mediterrani que ofega esperances d'una vida millor, estacions de tren plenes de persones que no entenen perquè la vida se'ls ha esquerdat d'aquesta manera, els qui diuen adéu per darrera vegada a aquell pis que ja no és el seu, la desigualtat que va creixent dia a dia entre països o barris de les ciutats... i a la columna de les incerteses hi podem posar, només, un interrogant discret però que vol ser un petit cant d'esperança perquè, encara que no tenim ni idea de quina pot ser la solució a tantes tragèdies, si que volem i necessitem que n'hi hagi –i que siguin realment efectives.

En un altre nivell, podem afegir a la columna de les certeses el fet que cada dia hi ha més persones que volem que les formes democràtiques arrelin en el nostre paisatge polític. Però també és cert que aquestes noves formes de radicalitat democràtica també generen, directament, incerteses que cal consignar a l'altra columna del full de càlcul. Poso tres exemples per il·lustrar aquest punt del balanç: Grècia, els referèndums sobre els drets dels homosexuals i el procés independentista de Catalunya. Sens dubte, un dels noms clau d'aquest 2015 és el de Grècia i el seu intent desesperat per fugir de l'asfíxia de la

troika. Després del referèndum convocat per donar legitimitat al nou rescat, Grècia ha deixat d'omplir titulars. Un referèndum, doncs, ha tornat les coses al seu lloc –si és que mai les coses tornen al seu lloc- i Grècia no ha esdevingut el referent d'un capgirar les coses que molts en algun moment hem desitjat tenir.

Si parlem de la qüestió dels drets dels homosexuals, podem recordar que el passat mes de maig Irlanda –un país de forta tradició catòlica- va donar llum verda a la legalitat del casament gay però, contràriament, fa un parell de setmanes Eslovènia va rebutjar en referèndum una proposta del parlament de legalitzar el casament entre persones del mateix sexe. Dues cares de la mateixa moneda que em plategen una pregunta de fons: ¿és legítim posar a votació la garantia de drets fonamentals de les persones? Sempre he pensat que el referèndum és un sistema prou adient perquè la ciutadania expressi directament la seva preferència. En aquest sentit, doncs, el referèndum és una eina útil i directa sobre qüestions com la presa de decisió sobre sí o no a la independència o si volem que el nou traçat de la carretera passi per aquí o per allà. Però no tinc gens clar que el referèndum sigui una bona eina per debatre sobre drets fonamentals de les persones. Un estat democràtic ha de garantir drets i això no vol dir que ha d'imposar el seu exercici. En aquest sentit, no acabo d'entendre perquè es pregunta sobre el dret dels homosexuals a casar-se. En realitat, allò raonable seria garantir el dret i que després, cada persona –cada parella- decideixi què fa.

I, en fi, el procés independentista català esdevé una referència constant com a procés que vol concretar-se amb tota la seva força democràtica. El 9N del 2014 en va ser un bon exemple. I ara, molt recentment, el joc parlamentari –no sé si dir-ne l'escull- té com a protagonista l'assemblea d'una organització que trenca esquemes. Més enllà de la posició personal davant d'aquest procés i davant de les forces polítiques que el representen parlamentàriament, és indiscutible que la sacsejada democràtica, el canvi de paradigma, la nova manera d'entendre la política es va fent cada dia més real. I això, evidentment, amb tot el guix de certeses i d'incerteses que comporta. Perquè, al capdavall, el balanç –tots els balanços- no deixa de ser un fràgil equilibri entre certeses i incerteses.

Arranca el taller d'ocupació «Benicarló Mou-te» amb les sessions formatives

text i fotos REDACCI

Els 24 alumnes treballadors del taller d'ocupació «Benicarló Mou-te» han començat ja les classes teòriques. El mes que ve posaran en pràctica els coneixements adquirits en les dos especialitats: monitor esportiu i regs i drenatges.

L'Ajuntament de Benicarló ha engegat el taller d'ocupació «Benicarló Mou-te», que s'allargarà durant sis mesos i que té com a objectiu principal millorar les possibilitats d'ocupabilitat de persones aturades majors de 25 anys. Es tracta d'un programa mixt d'ocupació i formació que es divideix en dos especialitats: monitor esportiu i regs i drenatges, amb 12 alumnes treballadors per cada especialitat. El taller tindrà una durada de sis mesos, amb un total de 960 hores entre la formació i les pràctiques en cadascuna de les especialitats. La dotació econòmica del taller serà de quasi 260.000 euros (219.778 euros a càrrec de la Generalitat i 40.000 euros addicionals que aportarà l'Ajuntament). Els alumnes treballadors han iniciat aquesta setmana les sessions formatives relatives a prevenció de riscos laborals i en dos setmanes començaran la part pràctica, que combinaran amb més sessions teòriques sobre informàtica, inserció laboral, idiomes o treball en equip. Els 12 alumnes treballadors de l'especialitat de monitors esportius desenvoluparan les pràctiques assistint i col·laborant com a

personal de suport en competicions esportives i instal·lacions esportives municipals. Respecte de l'especialitat de regs i drenatges, l'Ajuntament destinarà una parcel·la municipal de la partida Solaes per convertir-la en zona d'ús públic i esbarjo. La parcel·la, ubicada aprop del Barranquet, s'adequarà com a zona verda amb tres sectors: una zona per a arbres fruiters, una zona d'hort i una altra zona per a plantes ornamentals. També s'habilitarà una zona per a compost i diversos espais amb ombra.

El regidor de Promoció Econòmica, Román Sanchez, ha destacat que el més important d'aquest taller és l'ocupabilitat dels alumnes treballadors, independentment del treball que realitzen en el marc del taller d'ocupació. «El nostre principal esforç -ha dit el regidor- se centrarà en aconseguir que la gent que s'està formant ara pugui trobar un treball en finalitzar el taller».

“SMOKING GUN”: ROCK AL “BOSC”

text i foto REDACCI

El passat dia 30 de desembre, el grup musical "Smoking Gun" van oferir un concert en el pub "El Bosc", situat en el port esportiu.

El grup està compost per la cantant Mapi García, Andrés Llopis a la guitarra, Jesús Maestro al baix i Andy Johnson en la bateria. Cal destacar la potent veu femenina de Mapi, que aporta una gran personalitat a les cançons. El repertori està compost per versions de temes clàssics de rock i va incloure cançons de Led Zeppelin, Pink Floyd, Pearl Jam o Jimi Hendrix. També van tocar el tema "Ace of Spades" de Mötörhead, en homenatge a la recent defunció del seu compositor, Lemmy Kilmister. Després de la interpretació del repertori, el grup va convidar

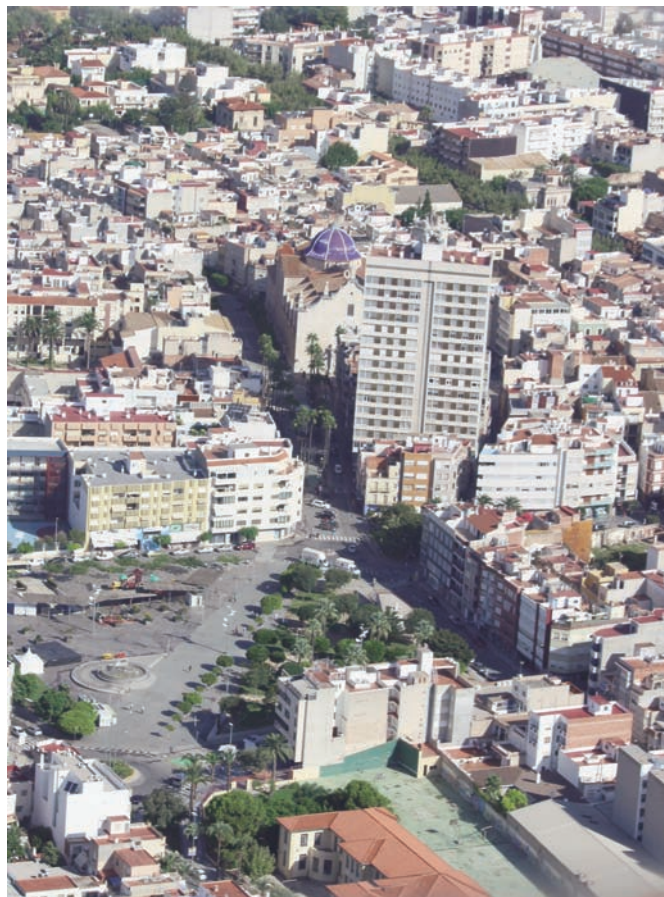
espontàniament al cantant Martín Palatsi a pujar a l'escenari i van interpretar el tema "Tie your mother down" de Queen. L'assistència de públic va ser nombrosa i el bon ambient creat en "El Bosc" augura bons concerts per el 2016.

BENICARLÓ ELIMINA UN FUTUR VIAL DEL SEU PLANEJAMENT

text NAT LIA SANZ

Benicarló ha aprovat provisionalment una modificació puntual del Pla General d'Ordenació Urbana de Benicarló. L'objectiu és modificar la qualificació dels terrenys que en l'actualitat estan destinats a viari públic de la xarxa estructural i convertir-los en sòl per a equipament esportiu públic I2, i també de la xarxa estructural d'equipaments per a incorporar-lo al complex esportiu de la piscina municipal i les pistes d'atletisme. La modificació naix arran de la situació detectada en l'actual PGOU, en el qual s'observa que els terrenys en els quals es troba l'actual piscina municipal, estan esgrafiats per un vial que creuaria l'estructura per la meitat. El consistori va remetre l'informe sol·licitant el canvi de qualificació a la comissió d'avaluació ambiental de la Generalitat Valenciana, qui va aprovar el passat mes de gener la modificació. L'aprovació i acceptació ara per part del plenari, obri el procés per al canvi definitiu de qualificació en aquesta zona.

En el desenvolupament del Pla general vigent a Benicarló, en el 1988 es va aprovar el Pla Especial zona I2 on es desenvolupava una part del sector 10 establint les bases per al desenvolupament d'un equipament esportiu públic. El viari esgrafiats en l'actual planejament urbanístic discorre per la boga nord-oest d'aquesta zona, i estava dissenyat per a connectar la zona nord del terme municipal amb el centre de la ciutat, a més de perllongar-se per a connectar amb el veí municipi de Vinaròs. En la revisió que s'està elaborant, el vial perd importància i el seu trànsit serà bàsicament per als vianants. A més, s'elimina la prolongació fins a Vinaròs. D'altra banda, en aquests anys en la zona esportiva s'han construït unes pistes d'atletisme i la piscina coberta municipal, estant prevista l'ampliació de la mateixa en els terrenys dissenyats per al viari. En resum, el nou planejament urbanístic pretén reduir l'amplària de la via prevista i canviar lleugerament el seu

traçat cap al nord-est, augmentant en el seu lloc l'equipament esportiu. Referent a això, conselleria adverteix en el seu informe aprovatori que s'evitarà l'ampliació de les instal·lacions esportives cap a la zona Norest i aquest de les actuals instal·lacions, donada l'existència d'edificacions en aquestes direccions.

Copisteria-Llibreria

GRÉVOL

-Còpies de tot tipus i tamanys
-Llibreria General i Musical
-Papereria

Sant Blai, 2. Benicarló (12580)

Tel.: 964 475 698

e-mail: lc1grevol@telefonica.net

www.copisteriagrevol.com

El Peníscola Fútbol Sala tanca un any de màgia i d'il·lusió

text i foto VICENT FERRER

El rehabilitat Pavelló Municipal de Peníscola complirà, en el mes de gener de 2016, un any d'activitat en la màxima categoria del futbol sala espanyol.

Talismà construcció, a la qual se li atribueix un poder màgic, capaç de donar sort. Així va ser com el Peníscola RehabMedic va percebre l'energia de la rehabilitada instal·lació esportiva, que va obrir les seues portes el passat 10 de gener de 2015, amb la visita d'Inter Movistar. Els madrilenys, imbatuts fins llavors, van actuar com a visitants contra un minvat conjunt castellonenc que comptava, aleshores, amb baixes importants, com les de David Asensio, Charly Maça o Carlos Anós.

Malgrat tot, els homes de Carlos Sánchez es van contagiar d'una repleta graderia que no va deixar un sol seient lliure, creant un ambient màgic. Sols qui creu en les seues possibilitats és capaç d'aconseguir escalar la muntanya més alta. Doncs aquell 10 de gener, el Peníscola FS, i tot un poble, va creure per a aconseguir convertir-se en el matagegants de la LNFS.

Fins al mes de maig, el final de la competició regular, els peníscolanos van aconseguir un balanç positiu de 17 sobre 24 punts, amb El Pozo Múrcia com el primer conjunt a tallar el precinte d'imbatibilitat dels locals. Amb aqueix fantàstic

registre, l'entitat que presideix Juan Vizcarro va aconseguir classificar-se per a la disputa dels Playoffs pel títol per primera vegada, una fita històrica en tractar-se de la ciutat més xicoteta a aconseguir-ho, amb poc més de 8000 habitants.

En la nova temporada, i malgrat que els resultats no han sigut del tot favorables, el Peníscola RehabMedic sempre ha sentit, en tot moment, l'alè dels seus. El desig per a aquest nou any és, sens dubte, revertir la ratxa i retornar al Pavelló Municipal de Peníscola el somriure màgic i il·lusionant d'enguany que deixem arrere per a repetir el somni de poder-se classificar entre les vuit millors plantilles d'Espanya, de la millor Lliga del món.

Joan Llorach y Carla Masip guanyadors de la XXXVI Sant Silvestre de Benicarló

text i foto VICENT FERRER

El 31 passat es va disputar la XXXVI Sant Silvestre de Benicarló, en la qual van participar prop de 800 corredors, imposant-se en la meta Joan Llorach i Carla Masip, tots dos del CE Vinaròs. Moltes disfresses entre els participants i com a novetat l'eixida es va donar des del carrer de sant Francesc, per a evitar les aglomeracions al Passeig de Ferreres Bretó.

Nit amb bona temperatura que va fer que centenars de benicarlandos es congregaren per a veure l'eixida i arribada dels participants, encara que no tots els que van prendre l'eixida s'havien pogut apuntar i córrer amb un xip que donava el temps d'arribada, que van ser 640 segons va indicar l'organització.

Al final la Reina de les Festes i les dames van lliurar medalles i trofeus als tres primers classificats de cada categoria.

El guanyador va recórrer els 2.400 metres en un temps de 6.55.392 i la guanyadora en 7.26.758.

GEMMA RILLO I DAVID LEÓN GUANYEN LA COPA NADAL A VINARÒS

text i foto CNB

Diumenge 27 de Desembre al port de Vinaròs es va celebrar una nova edició de la clàssica copa Nadal que es disputa alternativament a les localitats de Benicarló i Vinaròs.

Enguany, repetiren victòria els mateixos nedadors que ho feren l'any passat a Benicarló.

El guanyador masculí va ser David León del CN Vinaròs i la guanyadora femenina va ser Gemma Rillo del CN Benicarló.

El Club Natació Benicarló va tindre una bona representació de valents nedadors de totes les edats, des del veterà Vicente Llorach de 67 anys a la benjamí Laia García, de 10 anys.

JUBILACIÓ DE CONCHITA PARIS I TONICA PRATS AL CEIP MARQUÉS DE BENICARLÓ

text i fotos: CEIP Marqués de Benicarló

Després de tota una vida exercint la feina de mestres, les nostres dues companyes: CONCHITA PARÍS PEÑARANDA I TONICA PRATS CALDÉS han arribat a la seua merescuda jubilació.

El passat divendres 18 de desembre, els seus companys, els antics i els nous, els van fer un homenatge i un emotiu acomiadament a la biblioteca del CEIP Marqués de Benicarló. Des d'ací volem desitjar-los el millor per a la nova etapa que ara comencen i transmetre'ls la nostra estima sincera i l'agraïment per estar al nostre costat durant tants anys. Alumnes i companys sempre us recordaran. Una forta abraçada !!

